

ning, og dermed afsluttes der med de korte Bemærkninger.

Slebsager: Der er i dette Forhold ikke for mig Tale om at faa noget gennemført, for det kunde aldrig falde mig ind at sige, at Lovgivningsmagten skulde beskæftige sig med dette Forhold. Har man indgaaet en Kontrakt, maa man opfylde den, indtil den bliver ændret ved Overenskomst mellem begge Parter. Det er det, jeg har holdt paa vedrørende Kontrakter om Obligationsslaan. Ganske det samme gælder om Overenskomsterne mellem Arbejdere og Arbejdsgivere. Det, jeg holder paa, er, at der skulde være saa megen sund Fornuft, baade hos Arbejdsgiverne og hos Arbejderne, at man hellere vilde holde Virksomhederne i Gang, selv om Produktionsomkostningerne maatte sættes ned og Arbejderne derigennem ogsaa fik lavere Lønninger, end gaa ud i Arbejdsløshed og leve paa Understøttelse.

Drachmann: Den højtærede Erhvervsminister gjorde nogle Bemærkninger til mig i Anledning af, at jeg havde sagt, at Socialdemokratiet i sin Tid havde krævet en samlet Plan til Imødegaelse af Krisevanskeligheder og lignende. Den højtærede Minister sagde, at det havde Socialdemokratiet ikke krævet, det var Venstre, der selv i et ulykkeligt Øjeblik fandt paa dette, at man skulde komme frem med en samlet Plan, og den Skæbne, den daværende Regering Neergaard havde mødt paa denne samlede Plan, skulde i alt Fald ikke lokke den nuværende Regering til at forsøge noget lignende. Jeg vil, ihvorvel jeg ikke tillægger dette Spørgsmaal nogen større Betydning og ogsaa forstaar, at den højtærede Minister ikke gør det, dog sige, at man vistnok til alle Sider i Offentligheden i sin Tid fik det Indtryk, at det var en samlet Plan, i alt Fald en større Planmæssighed i Regeringen Neergaards økonomiske Dispositioner, der blev krævet fra den daværende Opposition.

Naar vi ser hen til den Forespørgsel, som den nuværende højtærede Erhvervsminister som Ordfører for Socialdemokratiet den 25. Januar 1923 stillede til Regeringen Neergaard, kan jeg ikke se andet end, at det var en Plan, der forlangtes. I det Forslag til Dagsorden, der fulgte efter Forespørgselen, krævedes der nemlig, at Arbejdsløsheden skulde bekæmpes paa bred Front, dels ved Tilvejebringelse af offentlige Arbejder — Lillebælts-Broen, Masnedbroen o. s. v. var nævnt — dels ved en

Fortsættelse og Udvidelse af Importreguleringen, dels ved Fremhjelpling af Eksporten — herunder Tilvejebringelse af en da omstridt Handelsoverenskomst med Rusland — endvidere ved Hjælp til industrielle Bedrifters Opretholdelse ved Bestillinger og lignende — jeg ved ikke, om der allerede den Gang var tænkt paa Tilskud eller noget i den Retning — og sluttelig ved Beplantning af Heder, Iværksættelse af Grundforbedringsarbejder, Udstykning af Jord til Husmandsbrug o. s. v. Det smager dog i alt Fald af en ret stor Plan, og hvis dette ikke er tilstrækkeligt, vil jeg blot henvise til det Forslag til Dagsorden, som blev fremsat fra radikal Side af det ærede Medlem Hr. P. Munch, en Dagsorden, for hvilken Socialdemokratiet sluttelig stemte, og som netop opfordrede Regeringen til at tilvejebringe en samlet Forhandling mellem Rigsdagen, Kommunerne og de forskellige Erhverv om Midlerne til at begrænse Krisens skadelige Følger.

Som sagt, jeg lægger ikke nogen større Vægt paa dette lille Ordskifte, men har dog villet dokumentere, at jeg vistnok er i Overensstemmelse med den almindelige Opfattelse her i Landet: at det var Trangen til at faa det gjort bedre, som skaffede den daværende Opposition til Regeringen ved det sidste Valg; det var dog vistnok i Kraft af Løfterne om, at nu kom der Mænd til, der kunde gøre det bedre, der vilde tage Problemerne alsidigt op og med Planmæssighed og Effektivitet gaa frem imod Kriserne, at den daværende Opposition havde den Fremgang, der skaffede den Regeringsmagten i Hænde.

Jeg vil i øvrigt forlade dette Spørgsmaal, idet jeg dog vil fremhæve, at den højtærede Minister har ikke Ret, naar han mener, at en samlet Plan skulde være identisk med en ensartet Plan; tværtimod bør det være en mangeartet Plan, saaledes som vi fra konservativ Side har paaapeget, hvor vi meget vel kunde tænke os højst forskellige Midler bragt til Anvendelse, men under samtidig Udfoldelse, støttende og supplerende hinanden, saaledes som jeg allerede i Gaar har antydnet, at vi for Eksportindustrien kunde tænke os Eksporttilskud eller Eksportpræmier, maaske ogsaa drøfte det Forslag, der er kommet frem her om en Tilskudsordning, for Hjemmemarkedindustrien Etablering af et System af midlertidige Krisetoldsatser, hvis gode Virkninger vi i sin Tid har forsøgt under Regeringen Neergaard paa de begrænsende Omraader, hvor de da blev gennemført, for Landbruget til Støtte i dets Afsætningskrise — Etable-